



ת"פ 22024/02/21 - מדינת ישראל - המחלקה לחקירות שוטרים נגד אלחנן טויטו (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 22024-02-21 מדינת ישראל-מח"ש נ' טויטו (עציר) 01 יולי 2021

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
המאשימה מדינת ישראל - המחלקה לחקירות שוטרים
ע"י ב"כ עו"ד הדס קליין

אלחנן טויטו (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אלכס גאוסקין

נגד
הנאשם

החלטה

כתב האישום המתוקן מתקבל וייסרק למערכת.

ניתנה והודעה היום כ"א תמוז תשפ"א, 01/07/2021 במעמד הנוכחים.

ענת חולתא, שופטת, סגנית הנשיא

ב"כ הנאשם:

הקראתי לנאשם את כתב האישום המתוקן והוא מודה בו.

הסברתי לנאשם שבית המשפט אינו כבול להסדר הטיעון, הנאשם מבקש להודות בכתב האישום המתוקן.

הנאשם:

לאחר שהסניגור ובית המשפט הסבירו לי את כתב האישום המתוקן, אני מודה בו.

עמוד 1



אני מודה באישום הראשון בעבירת איומים מיום 29.1.2021.

אני מודה באישום השני בעבירת תקיפה בנסיבות מחמירות מינואר 2021 שהייתי את המתלוננת בחדר השינה.

אני מודה באישום השלישי בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות הגורמת חבלה מיום 30.8.2019 במהלך ויכוח בינינו בכך שצבטתי את זרועה של המתלוננת ונגרם לה שטף דם.

אני מודה באישום הרביעי משנת 2018 במהלך שבת חתן של אחיה של המתלוננת שסטרתי לה בראש. אני מודה גם שבמהלך באותה שנה הייתי אותה פעם נוספת ביד.

אני מודה שבתאריך 17.5.2017 נתתי למתלוננת במהלך שיחה מכה ביד ובפנים והמשקפיים שלה התנפצו וזה גרם לי לשריטה ביד.

אני מודה באישום החמישי בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות וגרימת חבלה, אירוע משנת 2016 שהייתי את המתלוננת ברחוב. אני מודה באירוע נוסף מאותה שנה שבמהלך ויכוח בבית של ההורים שלי נכנסתי אחריה לאמבטיה ונתתי לה אגרוף בפנים וגרמתי לה לחבלה.

אני מודה באישום השישי בעבירה של החזקת נשק שלקחתי מהמטרה.

אני מבין שבית משפט אינו כבול בהסדר הטיעון.

הכרעת דין

לאור הודאת הנאשם בכתב האישום, אני מרשיעה את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן:

באישום הראשון בעבירת איומים, לפי סעיף 192 בחוק העונשין התשל"ז-1977 [להלן: "חוק העונשין"].

באישום השני בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(ב)(1) בחוק העונשין.

באישום השלישי בעבירה של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(ג) בחוק העונשין.

באישום הרביעי בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(ב)(1) בחוק העונשין.

באישום החמישי בעבירה של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(ג) בחוק העונשין.

באישום השישי בעבירה של החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא בחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום כ"א תמוז תשפ"א, 01/07/2021 במעמד הנוכחים.



ענת חולתא, שופטת, סגנית הנשיא

ב"כ הצדדים:

נעתור במשותף להשית על הנאשם 14 חודשים מאסר בפועל ומאסר על תנאי. לגבי רכיבים כספיים הצדדים יטענו באופן חופשי.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה:

אבקש מבית משפט לכבד את הסדר הטיעון, מדובר בהסדר ראוי ומאוזן בנסיבות העניין. המאשימה שקלה את חומרת העבירות, העובדה שהעבירות היו מתמשכות כלפי מי שהייתה באותו זמן אשתו של הנאשם במשך מס' שנים, באלימות ישנה. כמו גם העובדה שהנאשם איים על המתלוננת כי יפגע בחייה. המאשימה התחשבה בפסיקה המייחסת חומרה לעבירות ביצוע אלימות במשפחה. כמו כן, מדובר בעבירה של החזקת נשק, בית המשפט מכיר את החומרה שיש בעבירות מסוג אלה וגם הקשר בין עבירת החזקת נשק כפי שעלה בדיון הגישור, להרגשתה של המתלוננת, מדובר בנסיבה שמחמירה את עבירות האלימות.

המאשימה שקלה את העובדה כי מדובר במי שהוא נעדר עבר פלילי, אשר היה שוטר ושירת במשטרה. אנו סבורים כי עונש המאסר ראוי ונבקש לכבדו.

לגבי הפיצוי, נבקש מבית המשפט לפסוק פיצוי עבור המתלוננת אשר בית המשפט יקבע את סכום הפיצוי נוכח העובדה שהעבירות בוצעו כלפי המתלוננת. כמו כן, נבקש שיטול קנס בגין עבירת החזקת הנשק, שכן הוא החזיק נשק משטרתי שלא כדין. הנשק נתפס.

ב"כ הנאשם:

אבקש מבית משפט לכבד את הסדר הטיעון. אכן מדובר במסכת אירועים אך כל כולה נוגעת ליחסים הבינאישיים שבין הנאשם והמתלוננת, יחסים שהוסדרו זה מקרוב במסגרת הסכם גירושין בבית הדין הרבני.

הנאשם נטל על עצמו אחריות, הסכים להסדר טיעון שעונש המאסר בצדו אמנם עומד במתחמי הענישה אך הוא בהחלט בצד הגבוה, וזאת על מנת להתחיל בחיים חדשים ולשים את הפרק הזה מאחוריו.

אני סבור שבנסיבות תיק זה, בגין מעשיו הנאשם לא רק נושא בעונש מאסר אלא גם איבד את הקריירה שלו כשוטר, איבד את מטה לחמו ואת משפחתו, בית המשפט יכול להימנע מהטלת קנס בנסיבות אלה, במיוחד כאשר הקנס מתבקש על החזקת נשק שהוא קיבל כדין והחזיקו בבית שלא כדין והנשק והתחמושת, במיוחד שאנו מדברים על הנשק, מדובר בכלי אמצעי לפיזור הפגנות ולא בנשק שהוא לא חוקי.



ביחס למה שחברתי טענה לגבי תחושתה של המתלוננת ביחס להחזקת התחמושת בבית, מבלי להיכנס למחלוקות בין הצדדים, הנאשם החזיק נשק במסגרת תפקידו והיה חוזר איתו הביתה תדיר. לכן הטענה הזאת לא יכולה להתקבל.

לעניין הפיצוי, פיצוי בהליך פלילי כידוע לא אמור לפצות את המתלוננת, אלא כפיצוי ראשוני במסגרת שמאפשרת גם למתלוננת לאחר מכן לתבוע ככל שהיא תחפוץ פיצוי מהנאשם. אני חושב שלאחר שהצדדים הסדירו את יחסיהם, כשיש תביעה למזונות ומשמורת, הסדרי ראייה וחלוקת הנכסים, כל פיצוי שיוטל על הנאשם, בעצם כל רכיב כספי שיוט עליו, יחבל באפשרות שלו לחזור לחברה כאדם נורמטיבי. הנאשם מגיע מחברה דתית-חרדית, התגייס למשטרה בניגוד לתפיסה המקובלת בסביבתו הטבעית והוא צריך לחפש דרך חדשה בחיים להתפרנס ולהביא פרנסה לא רק לעצמו אלא גם לקטין שהוא בנם המשותף של בני הזוג. בנסיבות אלה אפשר להימנע מהטלת רכיבים כספיים וככל שהמתלוננת תחפוץ היא יכולה לתבוע את הנאשם בערכאה הרלוונטית.

גזר דין

הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן כדלקמן:

באישום הראשון בעבירת איומים, לפי סעיף 192 בחוק העונשין התשל"ז-1977 [להלן: "**חוק העונשין**"].

באישום השני בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(ב)(1) בחוק העונשין.

באישום השלישי בעבירה של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(ג) בחוק העונשין.

באישום הרביעי בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(ב)(1) בחוק העונשין.

באישום החמישי בעבירה של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(ג) בחוק העונשין.

באישום השישי בעבירה של החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא בחוק העונשין.

כתב האישום המתוקן מתאר חמישה אישומים של מעשי אלימות כלפי המתלוננת, שהייתה אשתו של הנאשם באותה עת, וזאת במהלך השנים 2016 עד 2021.

באישום השישי הורשע הנאשם בכך שנטל שלא כדין מהמשטרה נשק הכולל רימון גז, רימון הלם, מספר רב של כדורי ספוג, כדורי גז וכדורי אקדח.

ב"כ הצדדים עותרים במשותף להטיל על הנאשם עונש מאסר של 14 חודשי מאסר ומאסר על תנאי וכן טענו בפני באופן חופשי לגבי רכיבי הפיצוי והקנס.

בכל הנוגע לעונש המאסר והמאסר המותנה, ההסדר אליו הגיעו הצדדים נמצא בתוך מתחם הענישה המקובל בגין



העבירות שביצע והוא משקלל היטב את נטילת האחריות מצדו של הנאשם.

בנוגע לרכיבים הכספיים, בכל הקשור להטלת הקנס, שאלת מצבו הכלכלי של הנאשם והשלכת הטלת העונש הכלכלי על יתר בני משפחתו היא שיקול רלוונטי בהטלת עונש של קנס כפי שקבע המחוקק במסגרת תיקון 113. לעניין זה ניתן לקחת בחשבון את העובדה כי על פי כתב האישום לא מדובר בעבירות שבוצעו מתוך מניע כלכלי, הנאשם לא "הרוויח" רווח כספי כתוצאה מהעבירות, נמסר כי כלל הנשק הוחזר ובשים לב למכלול פרטי ההסדר, לתקופת המאסר המשמעותית ולמצב הכלכלי הנטען של המשפחה, גם בעקבות המעצר ואובדן הפרנסה, ניתן להימנע מהטלת קנס.

לא כך לגבי רכיב הפיצוי. בנוגע לפיצוי, ההלכה העקבית של בית המשפט העליון כי אין מקום להתחשב ביכולות כלכליות של העבריין בקביעת הפיצוי, מקום בו נגרם נזק לנפגע העבירה וכי פיצוי לנפגע העבירה הינו הכלל ולא החריג, וזו צריכה להיות נקודת המוצא בגזירת הדין.

במקרה זה מדובר במס' אירועי אלימות כלפי המתלוננת, בשניים מתוכם אף נגרמה חבלה של ממש. בנסיבות אלה יש מקום לפצות את המתלוננת בגין נזקיה הפיזיים והרגשיים הנלווים למעשי האלימות.

העובדה כי קורבן העבירה יכול לתבוע את נזקיו גם בהליך אחר, אין בה כדי להשליך על עצם החובה של בית המשפט לקבוע רכיב של פיצוי במסגרת גזר הדין. עם זאת, מאחר ואין בפני נתונים לגבי היקף הנזק בפועל, שיעור הפיצוי במקרה זה יהיה סמלי.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 14 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג עוון.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת נשק.

ד. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 3,000 ₪ למתלוננת, ע"ת מספר 1 על פי כתב האישום.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 10.4.2022 ויועבר למתלוננת בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט.

התחמושת והנשק התפוסים יוחזרו למשטרת ישראל.

זכות ערעור כחוק.



ניתן והודע היום כ"א תמוז תשפ"א, 01/07/2021 במעמד הנוכחים.

ענת חולתא, שופטת, סגנית הנשיא

ב"כ הנאשם:

אנו מבקשים כי הטלפון הנייד של הנאשם התפוס במשטרה יושב לידי אמו, גב' שלי טויטו ת.ז. XXXXXX.

ב"כ המאשימה:

אין התנגדות.

החלטה

כמבוקש.

ניתנה והודעה היום כ"א תמוז תשפ"א, 01/07/2021 במעמד הנוכחים.

ענת חולתא, שופטת, סגנית הנשיא

הוקלדעלידיאלינורבסטקר